

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: J. W., zast. Mgr. Vojtěchem Fořtem, advokátem se sídlem Vodní 90, Domažlice, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 1760/18, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2021, č. j. PK-RR/2943/21, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 4. 2022, č. j. 77 A 128/2021-48,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Podanou kasační stížností se žalobce („stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Plzni („krajský soud“), kterým byla podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („s. ř. s.“), zamítnuta jeho žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Domažlice ze dne 21. 7. 2021, č. j. MeDO-39858/2021-Jech, jímž bylo nařízeno odstranění zde specifikované stavby skladu na pozemku st. p. X v katastrálním území Zahořany u Domažlic.

[2] Krajský soud dospěl k závěru, že byly splněny podmínky pro odstranění stavby podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

[3] Sklad byl postaven bez povolení, ač jej bylo třeba. Nejednalo se totiž o opravu původní stavby, ale o stavbu novou. Z leteckých snímků, které jsou vhodné ke zjištění skutkového stavu, je zřejmé, že na místě skladu stála budova, která byla zásadním způsobem poškozena (což nepřímo potvrdil i stěžovatel). Na snímku z roku 2006 jsou patrné zbytky obvodových zdí a náletová zeleň, ze snímku z roku 2010 plyne, že zeď i zeleň byly odstraněny. Následně byl postaven sklad. S odkazem na judikaturu NSS

uzavřel, že odstranění převážné většiny původní stavby až do základů a následnou realizaci nové stavby, byť třeba i s využitím fragmentů původní stavby, nelze hodnotit jako stavební úpravu.

[4] Současně soud připomněl, že k tomu, aby nebyly zbytečně odstraňovány stavby, které fakticky nenarušují zájmy chráněné zákonem, je stavební úřad povinen umožnit jejich dodatečné povolení a v tomto řízení posoudit, zda je stavba nezávadná. Stěžovatel však o dodatečné povolení skladu nepožádal přesto, že byl na tuto možnost upozorněn. Sklad je tedy výsledkem jeho stavební nekázně a nebylo prokázáno, že nenarušuje i jiné právem chráněné zájmy. Byly tak splněny podmínky pro zásah do jeho vlastnického práva, kterému mohl předejít.

II. Shrnutí obsahu kasační stížnosti a vyjádření k ní

[5] Rozsudek krajského soudu napadl stěžovatel v celém rozsahu kasační stížností, jejíž důvody podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., navrhl jeho zrušení a vrácení věci soudu k dalšímu řízení.

[6] Namítá, že sklad je opraveným hospodářským stavením, které vyhořelo, nikoli novou stavbou. V této souvislosti zpochybnil průkaznost leteckých snímků a předložil ke kasační stížnosti fotografii, která má dokládat stav stavby před vybudováním skladu. Nakonec zopakoval, že se cítí být zkrácen na svých právech, neboť sklad je bezpečný a funkční, nikomu nepřekáží a nikoho neohrožuje.

[7] Ve vyjádření ke kasační stížnosti se žalovaný ztotožnil s rozsudkem krajského soudu a navrhl kasační stížnost zamítnout. Uvedl, že stěžovatel jen opakuje svou argumentaci uvedenou v odvolání a žalobě. Předložená fotografie dokládá, že závěry správních orgánů jsou správné, neboť z původní stavby zůstaly jen fragmenty a stavební řešení skladu je odlišné. Nadto není z fotografie ani patrné, kdy byla pořízena. Letecké snímky dokládají skutkový stav spolehlivě. Považuje-li stěžovatel správní rozhodnutí za necitlivá, pomíjí, že mohl požádat o dodatečné povolení stavby.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[9] Soud se nejprve zabýval projednatelností kasační stížnosti. Kasační stížnost je mimořádný opravný prostředek, kterým je možno napadnout rozhodnutí krajského soudu. Právě toto rozhodnutí je předmětem řízení přezkoumávaným NSS; je proto povinností stěžovatele v kasační stížnosti uvést s jakými konkrétními závěry krajského soudu nesouhlasí včetně důvodů nesouhlasu, nikoli pouze zopakovat žalobní body. Činnost soudu kasačního je ohraničena rámcem vymezeným rozsahem napadeného soudního rozhodnutí a především skutkovými a právními důvody nezákonnosti tohoto rozhodnutí. Z kasační stížnosti proto musí být zřejmé, v kterých částech a z jakých důvodů má soud napadené rozhodnutí přezkoumat, přičemž není povinen a ani oprávněn sám možné nezákonnosti napadeného rozhodnutí dovozovat.

pokračování

[10] Pokud jde o námitku, že se cítí být zkrácen na svých právech, neboť sklad je bezpečný a funkční, nikomu nepřekáží a nikoho neohrožuje, stěžovatel vůbec nijak nereaguje na vypořádání jeho žalobní argumentace ze strany krajského soudu. Námitka je dokonce – až na dílčí stylistické odlišnosti – doslovně převzata z žaloby (viz čl. II, odstavec 1 a odstavec 2, věty první a třetí), resp. z repliky (viz odstavce 6, věty první a třetí). Krajský soud stěžovateli vysvětlil, proč je zásah do jeho vlastnického práva v projednávané věci přípustný (viz body 15 a 16 napadeného rozsudku). Jelikož stěžovatel na toto vypořádání nijak nereagoval, není tato jeho kasační námitka ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. přípustná.

[11] Ve zbytku stěžovatel setrval na své argumentaci, že sklad povolení nevyžadoval, neboť se jednalo pouze o opravu původní stavby, letecké snímky závěr o vybudování nové stavby nedokládají a naopak z fotografie předložené ke kasační stížnosti je zřejmý stav stavby před vybudováním skladu. V tomto zbývajícím rozsahu je kasační stížnost na samé hranici projednatelnosti.

[12] Soud přisvědčuje žalovanému, že stěžovatelova kasační argumentace (s jedinou výjimkou – k tomu viz bod [14]) je stručná a v podstatě se omezuje na nesouhlas s posouzením krajského soudu. S ohledem na to, že krajský soud přisvědčil závěrům správních orgánů a do svého odůvodnění je do značné míry převzal (viz též bod 7 napadeného rozsudku), z ní však lze seznat, z jakých – byť relativně obecných hledisek – s jeho závěry nesouhlasí. Platí nicméně, že obsah a kvalita kasační stížnosti předurčuje nejen rozsah přezkumné činnosti, ale i obsah rozhodnutí soudu. Je odpovědností stěžovatele, aby v kasační stížnosti specifikoval skutkové a právní důvody, pro které napadá rozhodnutí krajského soudu. To platí tím spíše, je-li v řízení o kasační stížnosti od počátku zastoupen právním profesionálem (advokátem). Na obecné námitky proto reaguje i soud obecným způsobem.

[13] Kasační soud přisvědčuje krajskému soudu a správním orgánům, že stavba skladu povolení vyžadovala. Z obsahu správního spisu soud ověřil, že v roce 2006 se na místě dnešního skladu nacházela náletová zeleň a zbytky obvodových zdí, v roce 2010 bylo obojí odstraněno a posléze byl na stejném místě vybudován sklad. Uvedené lze bez pochybností rozeznat z leteckých snímků, které jsou založeny jako přílohy 4, 5 a 6 správního spisu. Podle ustálené judikatury NSS *„odstranění převážné většiny původní stavby až do základů a následnou realizaci nové stavby s využitím několika fragmentů stavby původní nelze hodnotit jako stavební úpravu“* (viz rozsudek ze dne 28. 1. 2009, č. j. 8 As 31/2007-165, č. 2722/2012 Sb. NSS; srov. též judikaturu citovanou krajským soudem v bodě 13 napadeného rozsudku). Námitky stěžovatele, že správní orgány dostatečně nezjistily skutkový stav a že se ve skutečnosti jednalo pouze o úpravu původní stavby na nynější sklad, tak zjevně nemohou obstát.

[14] Stěžovatel na podporu argumentace, podle níž sklad není novou stavbou, ale jen opravenou stavbou původní, nově ke kasační stížnosti předložil fotografii, k níž uvedl, že jde: *„o nově nalezenou fotografii ..., na které je patrný stav předmětné stavby po jejím vyhoření, tedy těsně před tím, než ji začal žalobce (stěžovatel) opravovat. Tuto fotografii jsme dříve neměli k dispozici ...“* (viz bod 3 kasační stížnosti, odstavec 3, věty čtvrtá a pátá). Pokud stěžovatel zamýšlel uplatnit svou skutkovou verzi projednávané věci (tj. vyličit stav stavby před vybudováním skladu) a na její podporu označit důkazy (tj. fotografii původní budovy), nemůže tak učinit poprvé až v řízení před NSS, neboť by tím popíral přezkumný

charakter řízení o kasační stížnosti. Z tvrzení stěžovatele současně není vůbec patrné, proč fotografii předložil až v řízení o kasační stížnosti. Z obecného tvrzení, že jde o fotografii *nově nalezenou*, kterou *dříve neměl k dispozici*, žádný takový důvod seznat nelze. Z uvedených důvodů proto NSS k těmto skutečnostem, které byly uplatněny poprvé až v kasační stížnosti, v souladu s § 109 odst. 5 s. ř. s. nepřihlédl.

[15] Zcela nad rámec projednávané věci kasační soud poznamenává, že po lidské stránce rozumí tomu, že stěžovatel (a jeho rodina) mohou odstranění skladu vnímat jako nedůvodné a nespravedlivé. Stěžovatel nicméně pomíjí, že jeho odstranění měl možnost zabránit podáním žádosti o dodatečné povolení, přičemž na tuto možnost byl stavebním úřadem výslovně upozorněn (viz oznámení o zahájení řízení ze dne 14. 4. 2021, č. j. MeDO-22524/2021-Jech). Pokud této možnosti nevyužil a upnul svou procesní strategii pouze na zpochybnění závěru, že stavba povolení nevyžadovala, riskoval, že v případě neúspěchu ponese negativní následky, kterých se mohl vyvarovat (viz též napadený rozsudek krajského soud, bod 16). Odstranění skladu je tak v tomto smyslu důsledkem procesního postupu žalobce, který si sám zvolil.

IV. Závěr a náklady řízení

[16] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud v souladu s § 110 odst. 1 větou druhou s. ř. s. podanou kasační stížnost zamítl. O věci rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 věty první s. ř. s., podle kterého o kasační stížnosti rozhoduje soud zpravidla bez jednání.

[17] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti v řízení o kasační stížnosti nevznikly. Z uvedených důvodů soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. prosince 2022

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu